

[Indenrigsministeren]

komme med til hr. Lerke i anledning af hans udtalelser i dag.

Til fru Birthe Hansen vil jeg sige, at der jo ikke, som jeg også sagde sidste gang, er tale om med dette lovforslag at foretage en afstraffelse over for kommunerne, men alene om, at de kommuner, som overbudgetterer, rent faktisk har haft mulighed for at få et rentefrit lån, som de kan bruge til et overforbrug – i hvert tilfælde i forhold til det, som de ville opnå ved en reel budgetlægning. Det er oprigtigt talt ikke rimeligt, og det er grundlaget for, at vi fremsætter dette lovforslag.

Jeg skal yderligere sige, som jeg vist også sagde sidste gang, at kommunerne jo kan undgå dette rentebeløb ganske enkelt ved at budgettere lidt mere omhyggeligt og sørge for at undgå denne overbudgettering. Det kan rent faktisk godt lade sig gøre. Nogle af os har jo siddet i kommunalbestyrelser og ved, som hr. Lenger var inde på, at det efterhånden er blevet et stigende problem. Kommunerne kan altså frigøre sig fra dette rentebeløb ved at indbetale. Derved undgår de at betale disse renter, så jeg synes alt i alt, at vi har sikret en rimelig og ordentlig ordning.

Jeg skal sige til hr. Lenger, at det jo i bogstaveligste forstand var en politisk tale. Jeg synes ikke rigtig, der er grundlag for at holde den, men jeg kan i og for sig godt forstå, at den blev holdt, for vi har jo haft diskussionen her i folketinget hele sidste år om denne fæle regering, som beskar bloktilskuddene for kommunerne, og nu sidder kommunerne og har så overordentlig vanskeligt ved at få det hele til at hænge sammen. Jeg skal i dag indskrænke mig til at sige til hr. Lenger, at jeg synes, hr. Lenger skulle kigge lidt på tallene for kommunernes indkomster og for kommunernes likviditetsbeholdninger. De ville vise hr. Lenger, at der ikke er grobund for den politiske tale, der blev holdt heroppe.

Der har i årevis af forskellige regeringer været lagt rammer for kommunernes vækst, så det er bestemt ikke noget nyt, og som hr. Lenger selv gjorde det klart i sin opremsning af tallene for de kommuner, som overbudgetterer, er det altså noget, der har stået på i en ganske lang række år – også inden denne formastelige regering kom til.

Jeg fornemmede i øvrigt en rimelig positiv behandling af forslaget. Jeg håber, vi kan tale om de ting, som hr. Lerke var inde på for, i udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 25:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal indkomstskat. (Forenkling af skattededlingsreglerne).

(Fremsat 6/2 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Egon Jensen (S):

Jeg tror, indenrigsministeren gjorde sig skyldig i en fortalelse før, da hun sagde, at hr. Lenger holdt en politisk tale. Kære minister, det er jo sådan, at alt, hvad der foregår i folketinget, er politik, og at man kommer til at sige noget politisk, gør vel ikke så meget.

I den foreliggende sag er der tale om en genfremsættelse, hvor udelukkende indenrigsministeren har haft ordet – i hvert fald skriftligt. Det er et lovforslag, som fylder 1 side, men som ledsages af 13 siders bemærkninger. Det er lovlig meget, synes jeg. Jeg ved af erfaring, at indenrigsministeriet er et meget omhyggeligt ministerium, men jeg synes nok, at 13 siders forklaring på dette er temmelig meget. Det giver jo både papir og læsning.

Det er dog ikke sket ud fra deisen, at en dårlig sag skal have et langt forsvar, for jeg synes i og for sig, at det er en god sag. Det drejer sig om en forenkling – i og for sig ikke nogen særlig stærk forenkling, men alligevel.

Jeg forstår, at indenrigsministeren fastholder bestemmelsen om, at når personer flytter fra en kommune, hvor de er beskattet første

[Egon Jensen]

gang, skal man dele skatten, hvor det kan ske maskinelt. Vi er enige med ministeren i, at i de tilfælde, hvor man ikke kan fordele skatten maskinelt, men må gøre det manuelt, er der nok tale om overadministration, og vi kan derfor være enige i, at man tager den bestemmelse ud.

For de begrænset skattepligtige – altså udlændinge eller landsdanskere eller udlændinge, som har indtægt her og betaler 20 pct. i kommuneskat, uanset hvor de er beskattet – opgiver man delingen kommunerne imellem ud fra den betragtning, at det kun drejer sig om 16,5 mill. kr., og at Københavns kommune siger, at det koster 200.000 kr. at administrere 3 mill. kr. Det synes helt urimeligt.

Må jeg sige til ministeren, at jeg tror, vi skal forhøje de 20 pct. til 30 pct. De 20 pct. blev fastsat på et tidspunkt, hvor kommuneskatteprocenterne var betydelig lavere, og det findes ikke rimeligt, at de, der bor uden for riget, men har indtægt her, skal beskattes med en lavere gennemsnitsprocent end de, der bor her.

Dernæst er ministeren inde på selskabsskatten, hvor kommunerne får $\frac{3}{10}$ og deler. Ministeren foreslår, at den bundgrænse, hvorunder man ikke skal dele ud til andre kommuner, sættes op til 50.000 kr. Det vil vi gerne se nærmere på i udvalget. Desuden foreslås det, at hvis det beløb, som en anden kommune end hjemstedskommunen skal have, er under 5.000 kr., skal man ikke dele ud. Det vil vi også gerne se på. Vi er positivt indstillet. Når man foretager en fordeling af selskabsskattens provenu, har man indtil nu kun kunnet medregne en lønandel på 30.000 kr. Det foreslås, at denne grænse ophæves. Den er faktisk urimelig. Det giver jeg ministeren ret i.

Rent praktisk har man hvert år skullet anmelde over for hjemstedskommunen, om man ville have andel i aktieselskabsskatten. Vi synes, det er en god ting, at der nu indføres den regel, at når man én gang har anmeldt kravet, gælder anmeldelsen, indtil man annullerer den.

De økonomiske konsekvenser af lovforslaget er til at overse, men vi ser nærmere på dem i udvalget. De administrative konsekvenser kan man diskutere. Hvor stor lettelse er der?

Jeg har noteret mig, at Kommunernes Landsforening er enig i selve sigtet med lov-

forslaget, men at man er imod, at skattedelingen ophæves for de begrænset skattepligtige, og at man er imod, at København kun skal aflevere 60 pct. af sin kommuneskat til tilflytningskommunen. Det sidste begrundes i, at København og Frederiksberg er amtskommuner samtidig. Det tror jeg er rimeligt, men vi får jo lejlighed til at drøfte det nærmere.

Når man ser, at man i forbindelse med fordelingen af selskabsskattebeløb ønsker en bundgrænse fra Kommunernes Landsforening på 10.000 kr., mens Københavns kommune vil have den på 100.000 kr., må man sige, at der i hvert fald er et stort spillerum. Der er altså noget at spille om, og det normale er vel, at man ender sådan omtrent midtvejs.

Jeg kan alt i alt sige til ministeren, at det ikke er noget stort reformforslag, men det er i hvert fald et forslag med ændringer, som går i den rigtige retning.

Birgit Fogh-Andersen (KF):

Det foreliggende lovforslag er et led i de bestræbelser, regeringen udfolder på regelsænersområdet. Det kommunale selvstyre har i lange tider været vanskeliggjort af et stigende bureaukrati – det kan vi vel ikke være uenige om – og det er meget tilfredsstillende for politikere rundt omkring i kommuner og amtskommuner, at man nu søger at rydde op i hele denne regeljungle. Det er selvfølgelig også tilfredsstillende for borgerne, for det mærkes jo vældig meget ude i de lokale samfund, hvor man ligesom lever tættere på hinanden.

Det vakte ikke så lidt opsigt, da indenrigsministeren skrev ud til landets borgmestre og amtsborgmestre og opfordrede dem til at fremkomme med forslag til oprydning i og forenkling af dette regelværk. Modtagelsen var meget positiv, for det var et behov, der blev imødekommet, og man følte ligesom et kursskifte i forhold til den hidtidige udvikling, som vel betød et stadig mere stift samfund.

Der er ligesom sat en projektør på de ofte meget upåagtede omkostninger, som hver på deres område steg og steg, efterhånden som nye regler skulle administreres. Disse omkostninger har år efter år ganske stille sneget sig ind i de kommunale budgetter og ydet

[Birgit Fogh-Andersen]

deres bidrag til stadig stigende offentlige udgifter og øgede skatter.

Det lovforslag, der her behandles, drejer sig om nogle tilfælde af skattedeling mellem kommunerne, og det når langt omkring i systemet. Det er ikke regler, der direkte berører borgernes skattebetalinger, men derimod regler, der sigter mod en lettelse i de kommunale skatteforvaltninger.

Jeg skal ikke gå ind i detaljer i dette lovforslag, men samtlige forslag berører jo områder, hvor skattedeling mellem flere kommuner ikke fuldt ud skal foretages maskinelt over statens EDB-systemer, men hvor man hidtil har pålagt kommunerne at foretage en manuel fordeling. Det er naturligvis tidkrævende og trækker udgifter med sig, som i det foreliggende lovforslag søges begrænset meget betydeligt eller helt undgået. Noget meget væsentligt er, at det ikke påfører staten merudgifter, og for kommunernes vedkommende er der altså tale om administrative besparelser. Det står også os klart, at der kan blive tale om visse forskydninger i skatteprovenuene mellem kommunerne, men ud fra et helhedssyn er det et skridt på den rette vej henimod et mindre kompliceret samfund.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, har det da også generelt fået en god modtagelse hos de kommunale parter, og det er der vel ikke noget at sige til, for de er jo selv initiativtagerne til forslaget.

Vi har bemærket, at der er en mindre uenighed, når det gælder den foreslåede undergrænse på de 50.000 kr. for de selskabsskattebeløb, der skal indgå i en fordeling. Kommunernes Landsforening finder denne grænse for høj, mens Københavns kommune finder den for lav. Jeg er enig i, at det skal der nok ses lidt nærmere på, men det ordner sig nok.

På det konservative folkepartis vegne skal jeg varmt anbefale dette lovforslag til videre behandling i udvalget.

Svend Heiselberg (V):

Lovforslaget er en genfremsættelse og indeholder de forslag, som efter venstres opfattelse umiddelbart kan og bør gennemføres i den kommunale indkomstskattelov, idet de foreslåede ændringer går ud på at forenkle bestemmelserne om delingen imellem kommunerne af den samlede kommunale andel

af indkomstskatten fra personer, selskaber, foreninger m.v.

De foreslåede ændringer har alle alene betydning for primærkommunerne, herunder Københavns og Frederiksberg kommuner.

Venstre kan tilslutte sig det fremsatte lovforslag.

Birthe Hansen (SF):

Lovforslag nr. L 25 giver os ikke anledning til at komme med særlige indvendinger eller kommentarer her og nu. I udvalgsarbejdet vil vi prøve på at finde ud af, om det eventuelt har en negativ virkning for den enkelte kommune.

Ole Vig Jensen (RV):

Det her fremsatte lovforslag kan forvente at få det radikale venstres støtte. Vi har egentlig ikke mange bemærkninger til det. Sigtet i forslaget er rigtigt, og jeg har forstået, at de organisationer og parter, der er særlig interesserede i forslaget, stort set er enige i det.

Der er i høringssvarene fremkommet, synes jeg, synspunkter vedrørende fastsættelse af satser og procenter, som det vil være rimeligt at vi overvejer i udvalget, men jeg vil allerede nu sige, at jeg mener, ministeren er kommet meget tæt på det, som kan siges at være et samlingspunkt, når det drejer sig om at finde en fordeling, som kan virke rimelig for de to typer af kommuner, der her er tale om.

Vi kan anbefale lovforslagets videre behandling.

Addi Andersen (CD):

Her er tale om et ret teknisk forslag, som ikke vedrører skatteyderne, men alene skatteadministrationen. Det er et led i regelsaneringsarbejdet, og jeg tror ganske bestemt, at personalet i skatteforvaltningerne vil hilse det med glæde. Selv om ændringen måske ikke er så stor, hjælper det alt sammen, for de har nok at gøre i forvejen.

Der har fra Kommunernes Landsforening været nogle indvendinger, men dem kan man se på i udvalget.

CD kan give principiel tilslutning til lovforslaget.

Maisted (FP):

[Maisted]

Det er ved at blive en vane, at fremskridtspartiet skal tilslutte sig regeringens forslag, men det foreliggende lovforslag går jo ud på at forenkle de administrative forskrifter, og derfor kan vi tilslutte os det.

Jeg synes, den tidligere indenrigsminister, hr. Egon Jensen, gennemgik forslaget på en udmærket måde. Der er blot én idé, indenrigsministeren endelig ikke må lytte til, nemlig ideen om en skatteforhøjelse fra de 20 pct. til 30 pct. Den vil fremskridtspartiet været imod.

Lenger (VS):

Det er heldigvis ikke nogen vane, at VS tilslutter sig regeringens forslag, men så lad det ske her. Vi opfatter lovforslaget på den måde, at der ikke sker nogen ændringer for kommunerne under ét. Der er hverken tab eller gevinst, men der er tale om, at der flyttes nogle beløb mellem kommunerne indbyrdes – i øvrigt nogle ganske små beløb, hvis vi ser det i den store sammenhæng. Det er beløb, der ofte er så små, at det er spørgsmålet, om det overhovedet er værd at ofre administration på at flytte dem. Derfor er vi meget positive over for dette lovforslag.

Steffensen (KrF):

Lovforslaget er udmærket i kraft af de elementer, som ligger i det. Alene den omstændighed, at det er en forenkling, er jo tiltalende.

Hr. Egon Jensen var inde på de fyldige bemærkninger. Jeg synes nu, det er en fordel i mange tilfælde, at der er fyldige bemærkninger til de fremsatte lovforslag. Så kan man allerede ved fremsættelsen få en tydeligere fornemmelse af, hvad intentionerne med lovforslaget er.

Det fremgår tydeligt af bemærkningerne, at der er nogle modstridende synspunkter fra visse organisationer. Det er klart, at det er nogle ting, der kan drøftes i udvalget, og dér tilsiger vi en positiv, velvillig behandling.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Da vi nu har okkuperet folketinget for i dag, vil jeg også gå lidt uden for dagsordenen og sige til hr. Egon Jensen, at det var ingen fortalelse, at jeg sagde til hr. Lenger, at det var en politisk tale, han holdt heroppefra. Man kan jo holde politiske taler på så

mange måder, og denne her var politisk-politisk, synes jeg. Det var det, jeg mente. Det forstod hr. Egon Jensen vist også.

Det skal ikke være nogen regel, at bemærkningerne skal være lange, for jeg er enig med hr. Egon Jensen i, at det kommer der i sig selv ikke noget godt ud af, men jeg glædede mig da over, at hr. Egon Jensen havde læst bemærkningerne og havde fået så meget konstruktivt ud af dem og derfor var meget positivt indstillet over for lovforslaget. Jeg takker for de positive bemærkninger.

Jeg var meget glad for de bemærkninger, fru Birgit Fogh-Andersen kom med, også fordi de blev sat ind i en lidt større sammenhæng. Man kan måske sige, at dette er et ganske lille forenklingsforslag, som kun rykker nogle ganske få ting, men alligevel er det udtryk for noget, som vi i regeringen lægger megen vægt på, nemlig en regelsanering.

Jeg var også glad for, at man havde noteret sig, at forslaget er et resultat af det brev, som vi skrev ud til de enkelte kommuner. Det er altså et udtryk for, at her var noget, som kommunerne syntes vi godt kunne gøre på en anden måde. Der var jo nogle, der var vældig skeptiske over for det brev og tænkte, at det fik vi ikke noget ud af, men det har faktisk vist sig, at det væltede ind med forslag, som vi i denne folketingsssamling i hvert tilfælde fra indenrigsministeriets side har haft overordentlig glæde af. Ellers havde vi ikke haft den byge af lovforslag, som vi rent faktisk har her i foråret. Jeg håber, kommunerne kan se, at det altså betaler sig at skrive ind og fortælle om, hvor de kan mærke skoen trykke, og hvad de gerne vil have lavet om. Jeg var meget glad for den meget principielle udtalelse, der kom fra fru Birgit Fogh-Andersen.

Også til hr. Ole Vig Jensen skal jeg sige tak for de positive bemærkninger. Jeg kunne forstå – og det gælder også de andre ordførere – at der var nogle ting og nogle satsere, man gerne ville have drøftet. Det synes jeg vi skal tage en snak om, når vi nu kommer til udvalgsarbejdet.

Til hr. Maisted kan jeg ikke lade være at sige tak for den store støtte her i dag. Den bliver jeg nødt til at kvittere for. Jeg kunne forstå, at det tog lidt tid at indrømme, at sådan var det, men jeg var da glad for, at jeg fik den støtte.

[Indenrigsministeren]

Til hr. Lenger kan jeg sige nøjagtig det samme – navnlig på baggrund af de bemærkninger, jeg kom med før.

Egon Jensen (S):

Man skulle næsten tro, at man allerede havde fået en underhåndsftale fremskridtspartiet og regeringen imellem. Det er vi interesserede i at få lidt mere at vide om. Men må jeg sige til hr. Maisted, at det interesserer mig ikke så meget, hvad ordførerne for den lille fremskridtshær mener om de 20 og 30 pct. Jeg spurgte indenrigsministeren, hvad indenrigsministeren mente om at forhøje procenten til det, der gennemsnitligt er kommuneskatteprocenten landet over, men indenrigsministeren gik behændigt udenom og sagde, at der var noget med nogle procenter og sådan noget, man skulle drøfte. Hvad er indenrigsministerens mening om det?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 28:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.
(Fremsat 7/2 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 29:

Forslag til lov om ændring af lov om svangerskabshygiejne og fødselshjælp. (Ophævelse af den amtskommunale forpligtelse til at drive antikonceptionsklinikker m.v.).
(Fremsat 6/2 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hanne Andersen (S):

Indenrigsministerens forslag nr. L 29, der i dag er til første behandling, er et forslag om ændring af den gratis vejledning om svangerskabsforebyggelse.

Det er pålagt amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg kommuner at give vejledning og oplysning om svangerskabsforebyggelse enten hos egen læge eller på en klinik eller sygehusafdeling; dog er amtskommunerne forpligtede til at have en klinik efter gældende lov. Vi har intet at indvende imod, at amtskommunerne fremover stilles mere frit, når de skal vælge serviceform på dette område, men vi lægger stor vægt på, at niveauet, standarden og det samlede tilbud af vejledning ikke bliver forringet, men tværtimod nogle steder bliver forbedret.

Som det foreslås, skal amtskommunerne fremover kunne give vejledning og oplysning om svangerskabsforebyggelse enten hos familielægen eller hos en læge efter frit valg for dem, der ikke ønsker at bruge familielægen. Alle, uanset alder eller sygesikringsgruppe, modtager vejledning uden privat betaling. Det er dog vigtigt, at valget fortsat bliver frit, så den også fremover kan gives via klinikker, medicinske ambulatorier eller familielæge. Det er vigtigt, at det bliver en reel oplysning og vejledning om de mange muligheder, der er for familieplanlægning, og ikke blot et spørgsmål om at udstede recept på vekslende p-pillemærker. Det er afgørende, at der ikke sker en forringelse af oplysnings- og vejledningstilbuddet.